

nesesordninger for søfarende, som ikke kan indpases i nationale ordninger.

5. (1) Uddannelsesordninger under alle offentlige og private institutioner, der er beskæftiget med uddannelse af søfarende, bør koordineres og udbygges i de enkelte lande på grundlag af godkendte nationale normer.

(2) Sådanne ordninger bør tilvejebringes i samarbejde med ministerier, undervisningsinstitutioner og andre organer, der har indgående kendskab til faglig uddannelse af søfarende, og ordningerne bør være således tilrettelagt, at de tilgodeser skibsfartserhvervets driftsbehov som fastlagt i samråd med redernes og de søfarendes organisationer.

6. De organer, der etablerer sådanne ordninger, bør navnlig —

- a. opretholde snæver forbindelse mellem uddannelsesinstitutioner og alle interesserede parter med henblik på at afpasse uddannelsen efter erhvervets behov;
- b. aflægge regelmæssige besøg på de uddannelsessteder, der sorterer under dem, og være fuldt fortrolig med de kursusplaner, der arbejdes efter;
- c. sikre, at oplysninger vedrørende de uddannelsesmuligheder, der forefindes, udsendes til alle interesserede,
- d. samarbejde under tilvejebringelse af og arbejde med praktisk anvendelige uddannelsesordninger for søfarten;
- e. medvirke ved fastsættelse af de i stk. 11 omhandlede generelle uddannelsesnormer;
- f. medvirke ved fastsættelse af sådanne nationale normer for sønæringsbeviser eller duelighedsbeviser, som svarer til de forskellige grader og kategorier af søfarende,
- g. fremme direkte samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner og de instanser, hvorunder rekruttering og beskæftigelse sorterer.

7. De kompetente myndigheder og organer bør i samarbejde med redernes og de søfarendes organisationer drage omsorg for, at fuldstændige oplysninger om offentlige og private uddannelsesordninger for søfarende og om betingelserne for adgang til skibsfartserhvervet foreligger til brug for instanser, der yder erhvervs- og beskæftigelsesvejledning; for offentlig arbejdsanvisning og for faglige og tekniske uddannelsesinstitutioner.

8. De kompetente myndigheder og organer bør drage omsorg for at sikre, at

- a. de faciliteter, som skibsværfter, maskinværksteder, udrustningsfabrikker, orlogsværfter m. v. frembyder, udnyttes i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, i forbindelse med uddannelse af såvel officerer som underordnet mandskab;
- b. der gennemføres en ordning, hvorefter der, under iøvrigt lige forhold, gives personer, som har gennemgået fornøden og anerkendt uddannelse, fortrinsret ved anvisning af hyre.

9. (1) Uddannelsesordninger bør regelmæssigt tages op til overvejelse og føres å jour under hensyn til erhvervets behov som følge af udviklingen.

(2) Under revision af uddannelsesordninger bør der tages hensyn til betænkningen af 1968 med senere ændringer og tilføjelser, der blev udarbejdet i fællesskab af den internationale arbejdsorganisation og den mellemstatlige rådgivende søfartsorganisation og vedtaget af begge organisationer, og som i tekniske enkeltheder behandler spørgsmål, der direkte angår sikkerheden til søs.

B. Finansiering.

10. (1) uddannelsesordninger for søfarende bør være systematisk tilrettelagt, og deres finansiering bør hvile på et stabilt og fyldestgørende grundlag under hensyntagen til skibsfartserhvervets aktuelle og fremtidige behov og udvikling.

(2) Staten bør i det omfang, det er hensigtsmæssigt, yde økonomisk støtte til uddannelsesordninger, der varetages af lokale myndigheder eller private organisationer. Sådant støtte kan ydes i form af almindelige tilskud, ved overdragelse af jord, bygninger eller demonstrationsmateriale såsom både, maskiner, navigationsinstrumenter og andet udstyr, ved at stille lærerkår gratis til rådighed, ved betaling af elevunderstøttelser og ved at afholde udgifter til elevernes ophold på dag- eller kostskoler eller om bord i skoleskibe.

(3) Søfarende bør ikke på grund af dårlige økonomiske kår eller manglende uddannelsesmuligheder være afskåret fra at kunne opnå de højeste stillinger om bord. Søfarende bør derfor have mulighed for at tjene eller oppebære tilstrækkelige midler til at sætte dem i stand til at få den fornødne uddannelse.

(4) Uddannelse af søfarende ved institutioner, der drives af det offentlige, bør såvidt muligt meddeles uden udgift for eleverne.

(5) Efteruddannelse, der er påkrævet som følge af indførelse af tekniske nydannelser, bør være gratis for de pågældende søfarende. Der bør ydes tilstrækkelig understøttelse til søfarende under efteruddannelse. Søfarende, der sendes på sådanne efteruddan-